

Panium - Nomer Patbelas

Kuciwa minangka Kunci tumrap Ujian Bait Suci

Jeff Pippenger

2026-02-18

Bab prakawis papan suci iku minangka “konci” kang mbukak kuciwa tanggal 22 Oktober 1844 nalika wiwitaning pekabaran malaékat katelu, lan prakawis kuciwa iku minangka “konci” kanggo mbukak pekabaran papan suci saka ujian Padaleman Suci ing pungkasaning malaékat katelu.

Lan Aku bakal maringi kowe kunci-kunci Kratoning Swarga; lan apa waé kang kokiket ana ing bumi bakal kaiket ana ing swarga; lan apa waé kang kokuculi ana ing bumi bakal kauculaké ana ing swarga. Matius 16:19.

Kasunyatan manawa 11 September 2001 dimangertèni minangka “9/11” selaras karo “911” minangka pralambang telpon darurat ing Amérika Sarékat, iku wus dirancang déning Panjenengané kang ngrancang samubarang kabèh. Pangerten bab kuciwane 18 Juli 2020 iku kang ndadèkaké obahe wong satus patang puluh papat èwu bisa diakoni kaya mangkono anané; nanging mung déning wong-wong kang kepéngin weruh yèn Gusti Yésus nggambaraké prakara kasukman lumantar prakara alamiah ing jaman iki, ora béda karo cara Panjenengané nindakaké iku rong èwu taun kapungkur. Panglihatan “20/20” iku sing paling becik sing bisa diduwèni, lan kuciwane taun 2020 iku tenger dalan kang ndadèkaké padaleman suci bisa diakoni ana ing sajarah kenabian bab sepuluh prawan.

“Pasemon bab sepuluh prawan ing Matius 25 uga nggambarake pengalaman umat Advent.” *The Great Controversy*, 393.

Paningal rong puluh-rong puluh malah luwih becik manawa dipadukaké karo kawruh sawisé kadadéan sing dipralambangaké déning kayektèn-kayektèn dhasar. Paulus mulang bilih “roh-roh para nabi iku tumemen marang roh-roh para nabi,” mula para prawan ing cathetané Matius iku padha uga karo para prawan sing déning Yohanes diidentifikasi minangka satus patang puluh papat éwu, lan Yohanes ngidentifikasi wong-wong mau minangka para prawan ing—Wahyu 144.

Iki wong-wong kang ora najis déning wong wadon; awit wong-wong mau prawan. Iki wong-wong kang ngetutaké Sang Cempe ing ngendi waé Panjenengané tindak. Wong-wong iki wus ditebus saka antarané manungsa, dadi woh kawitan kagem Gusti Allah lan kagem Sang Cempe. Wahyu 14:4.

Woh-witan kapisaning mangsa gugur iku para prawan kang ndherek Sang Cempen mlebet ing Padaleman Suci, lan “kunci” kanggo mangertosi Padaleman Suci iku yaiku kuciwa ing taun 2020.

Lan kunciné brayaté Dawud bakal Daktumpangaké ing pundhaké; mula dhèwèké bakal mbukak, lan ora ana siji waé sing bisa nutup; lan dhèwèké bakal nutup, lan ora ana siji waé sing bisa mbukak. Yesaya 22:22.

Manawa ana wong Adventis kang bakal kalebu ing antarané 144.000, miturut kabutuhan profètis, wong iku mesthi wis naté nandhang kuciwa amarga anané panyajèn sawijining ramalan umum kang ora kelakon.

“Aku asring ngarahaké marang pasemon bab sepuluh prawan, lima ing antarané wicaksana, lan lima bodho. Pasemon iki wis lan bakal kaleksanan nganti tumeka ing saben rincèné, amarga pasemon iki nduwèni panganggoan kang mligi tumrap jaman iki, lan, kaya pesen malaékat katelu, wis kaleksanan lan bakal terus dadi kayektèn kang saiki nganti pungkasaning jaman.” Review and Herald, 19 Agustus 1890.

Peperangan Panium ing ayat kaping limalas saka Daniel sewelas iku peperangan sing nuntun marang ayat kaping nembelas, kang ngenali hukum Minggu ing Amérika Sarékat.

Mulané ratu saka lor bakal teka, lan ngedegaké benteran, sarta ngrebut kutha-kutha kang paling santosa; lan balaning kidul ora bakal bisa tahan, mangkono uga para umat pilihané, lan ora bakal ana kakuwatan kanggo nahan. Daniel 11:15.

Ing ayat punika Amerika Serikat ngalahaké Rusia, bebarengan kaliyan umat pilihanipun Rusia. Nanging ing ayat salajengipun, boten wonten satunggal tiyang kemawon ingkang saged ngadhepi mungghahipun Roma, ingkang nandhani Yéhuda lan Yérusalèm dados langkah kapisan ing panaklukanipun dhateng donya; kados déné Roma wungu dados karajan kaping sekawan wonten ing ramalan Kitab Suci. Kanthi madeg wonten ing tanah kamulyan literal ing ayat nembelas, pralambang wewenangipun Roma literal wonten ing sajroning tanah kamulyan literal punika; mila dados pralambang ayat patang puluh siji, nalika tandha wewenangipun Roma rohani dipuntegakaké dhateng tanah kamulyan rohani, yaiku Amerika Serikat.

Loro sungu saka kéwan saka bumi ing Wahyu telulas nggambarake Republikanisme lan Protestanisme. Ing ayat limalas saka Daniel sewelas, Antiokhus Magnus, kang kawentar minangka Antiokhus III lan Antiokhus Agung, ngalahaké karajan sisih kidul, kang diwakili déning dinasti Ptolemaik. Antiokhus nggambarake Donald Trump lan raja sisih kidul nggambarake Rusia. Paprangan Panium iku paprangan antarané Amerika Sarékat lan Rusia sarta umat pilihané Rusia, sawijining paprangan kang dimenangaké déning Antiokhus, nanging sawisé iku karajané dikalahaké déning Roma harfiah—daya saka ayat patbelas, kang netepaké wahyu njaba saka sungu Republik saka kéwan saka bumi. Wahyu njero diwakili déning sungu Protestan saka kéwan saka bumi. Loro-loroné sungu mau ana ing paprangan Panium, awit Pétrus ana ing kono minangka wong Protestan kanthi pesen saka kitab Yoèl.

Nalika kita ngrembag rong garis kéwan bumi, kita nemokake yèn ing taun 1776 kéwan bumi wiwit munggah, lan ing taun 1798, (rong puluh loro taun sawisé iku) kéwan segara saka Wahyu telulas nampa tatune kang mematèkaké, lan kéwan bumi wiwit mrentah minangka karajan kaping nem saka ramalan Kitab Suci. Rong atus sèket taun sawisé iku, ing taun 2026 kita wis kasadharaké marang ujian padaleman suci internal kang diwiwiti tanggal 8 Mèi 2025.

Taun-taun “250” iku uga kagandhèng karo Antiochus Magnus. Diwiwiti saka dhawuh ing taun 457 SM lan diproyeksèkaké saka dhawuh mau rong atus sèket taun, kita tekan taun 207, pitu taun sadurungé peperangan Panium, lan sepuluh taun sawisé Ptolemy ngalahaké Antiochus ing peperangan Raphia, kang digambaraké ing ayat sewelas saka Daniel sewelas. Daniel 11:11 mesthi waé minangka garis njaba saka sungu Republik kang selaras karo Wahyu 11:11, yaiku garis njero saka sungu Protestan. Daniel lan Wahyu iku kitab sing padha, lan Wahyu nggunakaké sègel-sègel minangka pralambang saka ramalan njaba lan pasamuwan-pasamuwan minangka pralambang saka ramalan njero kang sejajar.

Kores nglambangaké katelun dhawuh mau, awit ora bisa ana dhawuh katelu tanpa dhawuh kapisan lan dhawuh kapindho.

“Ing bab kapitu saka Ezra ana pepakon iku katemu. Ayat 12–26. Ing wujudé kang paling pepak, pepakon iku ditanggèpaké déning Artahsasta, raja Persia, taun 457 SM. Nanging ing Ezra 6:14 omahé Pangéran ing Yerusalem kasebut wis katangun ‘miturut dhawuh [“pepakon,” pinggir] saka Koresh, lan Darius, lan Artahsasta raja Persia.’ Katelu raja iki, ing miwiti, netepaké manèh, lan ngrampungaké pepakon iku, nggawa pepakon mau marang kasampurnan kang diperlokaké déning ramalan kanggo nandhani wiwitaning 2300 taun. Kanthi njupuk taun 457 SM, yaiku wektu nalika pepakon iku wis rampung, minangka tanggaling dhawuh iku, saben rincènan ramalan bab pitung puluh minggu katon wis kaleksanan.” *The Great Controversy*, 326.

Saka telung dekret sing dilambangaké déning Koresy ing taun 457 SM, “250” taun rampung ing sajarah antarané perang Raphia ing taun 217 SM, nalika Ptolemeus IV ngalahaké Antiokhus Agung, lan taun 200 SM nalika Antiokhus banjur ngalahaké Ptolemeus ing perang Panium ing ayat kaping limalas. Garis iku nyelarasaké Antiokhus Magnus karo Donald Trump. Ing wiwitan karajan kaping nem saka wangsit Kitab Suci, saka taun 1776 nganti 1798, ana mangsa “22” taun sing nggambaraké munggahé karajan kaping nem. “22” taun iku uga nggambaraké sajarah sing dilambangaké déning angka “22” ing pungkasan sajarah karajan kaping nem saka taun 2001 nganti 2023. “22” iku lambang saka gabungan Kaallahan karo kamanungsan kang kalakon ana ing sajroning sajarah karajan kaping nem saka wangsit Kitab Suci, yaiku kéwan bumi sing nduwèni sungu njaba Republikanisme lan sungu njero Protestanisme.

Pakaryan kang katindakake déning Kristus lumantar pasamuwané kang dipralambangaké déning “22” iku yaiku pakaryan pungkasané Kristus ana ing Papan Mahasuci, yaiku kang dipralambangaké déning pambusakaning dosa, kang miturut Yoèl, kanthi katrangan ilham saka Pétrus, kalakon sajroning pambédhahaning udan pungkasan.

Mulane padha mratobata lan mblenget marang Panjenengane, supaya dosa-dosamu bisa kabusak, nalika mangsa kasarasan bakal rawuh saka ngarsané Gusti. Kisah Para Rasul 3:19.

Pangusapaning dosa iku minangka pakaryan pungkasaning Imam Agung swarga.

“Kados ing jaman biyèn, dosa-dosaning umat lumantar pracaya dipindhahaké marang kurban pangruwating dosa, lan lumantar getihé dipindhahaké, minangka pralambang, menyang papan suci kadonyan, mekaten ugi ing prajanjian enggal dosa-dosané wong kang mratobat lumantar pracaya dipindhahaké marang Kristus lan dipindhahaké, sajatosé, menyang papan suci kaswargan. Lan kados dene panyucèn pralambang tumrap papan suci kadonyan katindakake kanthi nyingkiraké dosa-dosa kang wis ngrèmèni papan suci iku, mekaten ugi panyucèn kang satemené tumrap papan suci kaswargan kudu katindakake kanthi nyingkiraké, utawi mbusak, dosa-dosa kang kacathet ana ing kana. Nanging sadurungé prakara punika bisa katindakake, kudu ana panlitèn tumrap kitab-kitab cathetan kanggo netepaké sapa waé kang, lumantar pamratobat saka dosa lan pracaya marang Kristus, kaparingan hak tumrap paédahing pangruwating dosa déning Panjenengané. Mulané panyucèning papan suci nyakup pakaryan panyelidikan—pakaryan pangadilan. Pakaryan punika kedah katindakake sadurungé rawuhipun Kristus kanggo nebus umatipun; awit nalika Panjenengané rawuh, ganjaranipun wonten sesarengan kaliyan Panjenengané kanggo diparingaké dhateng saben tiyang manut pakaryanipun. Wahyu 22:12.” *The Great Controversy*, 421.

Pakaryan sing kawiwitan ing tanggal 22 Oktober 1844 iku diwiwiti ing pucaking Panguwuh Tengah Wengi, lan pakaryan iku rampung ing pucaking Panguwuh Tengah Wengi, kang déning Pétrus diidentifikasi minangka mangsa pambusakaning dosa, kang nandhani mangsaning pangadilan tumrap wong urip, nalika “wektu pepadhang kasantosan” rawuh.

“Pakaryan pangadilan panlitèn lan pambusakaning dosa-dosa kudu katindakaké sadurungé rawuhipun Gusti ingkang kaping kalih. Awit wong mati bakal diadili manut prekara-prekara ingkang kaserat wonten ing kitab-kitab, mokal bilih dosa-dosaning manungsa kabusak sawisé pangadilan ingkang ing ngriku prekawisipun kedah dipunpriksani. Nanging rasul Petrus kanthi cetha nyariosaken bilih dosa-dosaning para pitados badhé kabusak ‘nalika wektu kasagedan sumeger saking ngarsanipun Gusti rawuh; sarta Panjenenganipun badhé ngutus Yesus Kristus.’ Kisah Para Rasul 3:19, 20. Nalika pangadilan panlitèn rampung, Kristus badhé rawuh, lan ganjaranipun wonten ing Panjenenganipun, kanggé maringi dhateng saben wong manut kados pundi pakaryanipun.” *The Great Controversy*, 485.

“wektu-wektu panyegeran” iku uga “wektu-wektu pamulihaning samubarang kabèh.”

Mulané padha mratobata lan padha malihana, supaya dosa-dosamu bisa kabusak, nalika mangsa panyegeran bakal teka saka ngarsané Gusti; lan Panjenengané bakal ngutus Yesus Kristus, kang sadurungé wis diwartakaké marang kowé: Panjenengané iku kudu katampani déning swarga nganti tekan mangsa pamulihaning samubarang kabèh, kang wus dipangandikakaké déning Allah lumantar cangkemé para nabi-Nya kang suci wiwit

wiwitaning jagad. Lelakone Para Rasul 3:19–21.

“wektu-wektu pangayoman” iku rawuh “saka ing ngarsané Gusti” kang kelakon nalika “Yesus Kristus” diutus. Nalika malaékat ing Wahyu sepuluh mudhun ing tanggal 11 Agustus 1840, Sister White negesaké yèn malaékat mau “ora liya sawijining pribadi kajaba Yesus Kristus.” Pakaryan kang diwiwiti Kristus ing tanggal 22 Oktober 1844 dipunwiwiti déning sajarah taun 1840 nganti 1844; sawijining sajarah kang, miturut pangandikané Sister White, minangka “panyingkapan mulya saka pangwasané Gusti Allah,” déné sajarah iku dhewe dipasaraké karo mangsa Pentakosta ing jamané Pétrus, lan banjur migunakaké loro garis sajarah kenabian mau kanggo nuding ing ngarep marang tumuruning malaékat ing Wahyu wolulas kang madhangi bumi nganggo kamulyaning Panjenengané.

“Malaékat kang manunggal ing pangwartan piwelingé malaékat kaping telu iku bakal madhangi saindenging bumi kanthi kamulyané. Ing kéné wis dinubuataké sawijining pakaryan kang jembaré saindenging jagad lan kagungan kakuwatan kang ora lumrah. Gerakan rawuhé Kristus ing taun 1840–44 iku sawijining pamedhar kamulyan saka kakuwatané Gusti Allah; piwelingé malaékat kapisan wis digawa menyang saben papan pangutusan ing donya, lan ing sawetara nagara ana minat agama kang paling gedhé kang tau kaseksèn ana ing nagara endi waé wiwit jaman Reformasi abad kaping nembelas; nanging kabèh iki bakal kauwulan déning gerakan kang rosa ing sangisoré pepéling pungkasan saka malaékat kaping telu.

“Pakaryan punika badhé sami kaliyan pakaryanipun ing Dinten Pentakosta. Kadosdene ‘udan wiwitan’ kaparingaken, ing kacurahanipun Roh Suci nalika pambukanipun Injil, supados wiji ingkang aji punika tuwuh; mekaten ugi ‘udan pungkasan’ badhé kaparingaken nalika panutupipun, kanggé matengipun panèn. ‘Mangka kita badhé sami mangertos, manawi kita nglajengaken ngupados mangertos Sang Yehuwah: miyosipun sampun kapesthekaken kados enjing; lan Panjenenganipun badhé rawuh dhateng kita kados udan, kados udan pungkasan lan udan wiwitan tumrap bumi.’ Hosea 6:3. ‘Mulané padha bungaha, hé para putraning Sion, lan padha kabungaha ana ing Sang Yehuwah, Gusti Allahmu: awit Panjenenganipun sampun maringi kowe udan wiwitan kanthi cekap, lan Panjenenganipun badhé ndhatengaken tumrap kowe udan, udan wiwitan lan udan pungkasan.’ Joel 2:23. ‘Ing dinten-dinten pungkasan, mangkono pangandikaning Allah, Aku badhé nyurahi Roh-Ku marang sakèhé manungsa.’ ‘Lan badhé kalampahan, saben wong ingkang nyebut asmaning Gusti badhé kaslametaken.’ Kisah Para Rasul 2:17, 21.”

“Pakaryan agunging Injil iku ora bakal dipungkasi kanthi panyingkapan kakuwasaning Allah kang luwih sathithik tinimbang kang nandhani pambukané. Ramalan-ramalan kang kaestokake ana ing pambudhaling udan wiwitan nalika pambukaning Injil, bakal kaestokake maneh ana ing udan pungkasan nalika panutupé. Iki lah ‘wektu-wektu panganyaran’ kang dipantèni déning rasul Pétrus nalika dhèwèké ngandika: ‘Mulané, padha mratobata lan padha murtobata, supaya dosa-dosamu kausap, samangsa wektu-wektu panganyaran iku rawuh saka ngarsané Pangéran; lan Panjenengané bakal ngutus Yésus.’ Kisah Para Rasul 3:19, 20.” The Great Controversy, 611.

Gerakan Advent taun 1840 nganti 1844 iku sawijining panyingkapan kang mulya saka panguwasaning Allah, kang nglantarake mlebu tumrap pambukaning pakaryaning Kristus sajroning ngresiki pasucèné. Sajarah iku diwiwiti nalika Gusti Yesus, kang dipralambangake minangka malaékat kapisan ing Wahyu patbelas, tumedhak ing tanggal 11 Agustus 1840 kaya dipralambangake ing pasal sepuluh kitab Wahyu. Panyingkapan panguwasaning Allah kang wiwit nalika semana banjur saya mundhak nganti tekan pambukaning pangadilan pamariksaan, mula dadi pralambang tumrap sawijining panyingkapan panguwasaning Allah kang bakal saya mundhak nganti tekan panutupaning pangadilan pamariksaan. Mangsa ing wekasan iku diwiwiti ing 9/11, nalika Gusti Yesus maneh tumedhak minangka malaékat ing Wahyu wolulas nalika gedhong-gedhong agung ing New York dirubuhake lumantar sentuhaning Allah, lan pakaryaning pangadilan pamariksaan ngalih saka wong mati marang wong urip. Udan-udan iku teka nalika Gusti Yesus kautus.

Gusti Yésus mulang manawa kita kudu nyuwun supaya nampa, lan Zakharia ngandika manawa kita kudu nyuwun udan pungkasan, ing mangsané udan pungkasan. Mulané cetha yèn kowé kudu mangertèni manawa kowé ana ing mangsané udan pungkasan, supaya netepi pituturé Zakharia.

Nyuwuna udan marang Pangeran Yehuwah ing mangsa udan wekasan; mula Pangeran Yehuwah bakal ndadèkaké méga padhang, lan maringi wong-wong mau padusan udan, marang saben wong suket ing pategalan. Zakharia 10:1.

Ing 9/11 Gusti Yesus tumedhak minangka malaékat ing Wahyu wolulas lan udan pungkasan wiwit tumetes, nanging iku mung tumiba marang wong-wong kang netepi dhawuhé Zakharia supaya “nyuwun udan pungkasan,” manawa kowé nduwèni pangerten kang sejati yèn “wektu pangéyuban” lan pamulihan samubarang kabèh wis rawuh. Jiwa kudu “mangertèni” yèn mangsa profetik udan pungkasan wis tekan.

“Kita aja nganti ngenteni udan pungkasan. Udan iku bakal rawuh marang kabèh wong sing bakal ngakoni lan nampa embun sarta udan-udan sih-rahmat sing tumiba marang kita. Nalika kita nglumpukaké pecahan-pecahan pepadhang, nalika kita ngregani sih-rahmating Allah kang mesthi, Panjenengané kang rena manawa kita precaya marang Panjenengané, banjur saben prasetyan bakal kaleksanan. [Yesaya 61:11 quoted.] Sakabèhé bumi bakal kapenuhan kaluhurané Allah.” *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, volume 7, 984.

Nalika 9/11, wiwitaning wektu panyegeran kelakon, lan wiwitaning pambusakaning dosa-dosané wong-wong kang isih urip uga kelakon. Pangadilan iku selaras karo tenger pisanan banget saka prejanjian telung-langkahé Abraham. Tenger pisanan iku yaiku manawa nalika Pangéran ngetokaké Israèl saka pangawulan Mesir, Panjenengané bakal ngadili umat prejanjiané dhéwé, uga bangsa panggonan wong-wong mau wis manggon minangka wong neneka lan wong manca. Umat prejanjian kang kapisan iku mèlambangaké umat prejanjian kang pungkasan, yaiku satus patang puluh papat èwu. Umat profetik iku bakal diadili minangka sungu Protestan saka kéwan bumi, déné sungu Républikan saka kéwan bumi uga bebarengan diadili.

Paukuman tumrap sungu Républikan dumadi ing pungkasaning sajarahé, yaiku hukum Minggu. Hukum Minggu iku dipralambangaké ing kasampurnaning ayat nembelas nalika Rum ngrebut pangwasan marang Yehuda ing taun 63 SM—ing Dina Pangruwating Dosa miturut sawatara sejarawan.

Antiokhus Magnus makili Amérika Sarékat ing ayat sepuluh nganti limalas. Ronald Reagan unggul ing peperangan ing ayat sepuluh, kang nyarujuki ambruké Uni Sovyèt ing ayat patang puluh. Yesaya 8:8 nandhani peperangan sing padha kang digambarake ing ayat sepuluh lan patang puluh saka Daniel sewelas, lan telung ayat sing sejajar mau ndadèkaké Rusia bisa diidhèntifikasi minangka pihak sing menang ing perang Rafia ing ayat sewelas.

Peperangan ing Raphia ing ayat sewelas nglambangaké sadurungé perang ing Ukraina antarané ratu ing sisih kidul (Rusia) lan kakuwasan proksi kapausan (Ukraina). Perang iku diwiwiti déning Administrasi Obama ing jaman paus kapisan saka belahan bumi kidul, sing uga minangka paus kapisan saka Benua Amerika, sanadyan saka Amerika Kidul. “Kidul” iku sawijining pralambang globalisme, spiritualisme, lan komunisme, lan paus kidul kapisan saka Benua Amerika iku nyelarasaké dhiri karo présidhèn globalis Obama nalika perang ing ayat sewelas mau dumadi. Reagan minangka Amérika Sarékat ing ayat sepuluh mlebu ing pasugatan rahasia karo paus sing konservatif; banjur para Nazi saka Ukraina dipigunakaké déning présidhèn globalis ing mangsa paus globalis. Amérika Sarékat ing sangisoré Trump saiki ana ing sesambungan kabuka karo paus kapisan saka Amérika Lor, lan paus sing sinebut konservatif.

Reagan nduwèni aliansi rahasia karo antikristus saka ramalan Kitab Suci ing peperangan ayat sepuluh, lan Obama miwiti peperangan ayat sewelas, ing sawijining mangsa nalika paus uga sawijining globalis, padha karo Obama. Saiki Trump ana ing sesambetan kabuka karo sawijining paus sing sajajar karo Reagan, kajaba bilih aliansi rahasia wiwitan iku saiki wis dadi aliansi kabuka. Telung paus, lan telung présidhèn, padha salaras karo telung peperangan ing ayat sepuluh, sewelas, lan limalas.

“Pasamuwan Roma iku nggumunake ana ing kaprigelan lan kalicikane. Dheweke bisa maca apa kang bakal kelakon. Dheweke ngenteni wayahé, amarga weruh manawa pasamuwan-pasamuwan Protestan padha maringi pakurmatan marang dheweke lumantar panrimané marang dina Sabbath palsu lan manawa padha lagi nyawisaké kanggo ngetrapaké kanthi sarana sing padha, kang biyèn uga digunakaké déning dheweke dhéwé. Wong-wong sing nampik pepadhanging kayekten iku ing tembé bakal ngupaya pitulungan saka kakuwasan iki, kang nyebut awaké dhéwé ora bisa salah, kanggo ngluhuraké sawijining pranatan sing asalé saka dheweke. Sepira gampangé dheweke bakal maringi pitulungan marang wong-wong Protestan ing pakaryan iki ora angel kanggo diduga. Sapa sing luwih mangertèni tinimbang para pimpinan kapausan bab carané ngadhepi wong-wong sing ora manut marang pasamuwan?”

“Gréja Katulik Roma, kanthi sakèhé cabang lan jangkauané ing saindhenging jagad, mbentuk satunggaling organisasi ageng sanget ing sangisoré kontrol, lan karancang kanggo ngladèni kapentingan, tahta kapausan. Yuta-yuta para umaté, ing saben nagari

ing salumahing bumi, diwulang supaya nganggep dhiriné kaiket déning kasetyan marang paus. Punapa waé kabangsanipun utawi pamaréntahanipun, para umat punika kedah nganggep yèn wewenang gréja punika ngungkuli samukawis wewenang sanès. Sanadyan piyambakipun saged ngucapaken sumpah kang njanjèkaken kasetyan dhateng nagari, nanging ing salebeting punika wonten janji manut dhateng Roma, ingkang mbébasaken piyambakipun saking saben prasetya ingkang mbebayani kapentinganipun.”

“Sajarah maringi paseksi ngenani upaya-upayané sing licik lan tanpa kendhat kanggo nyusupaké dhiriné menyang urusaning bangsa-bangsa; lan sawisé olèh papan pijakan, banjur nglajengaké ancas-ancasingé dhéwé, sanajan nganti ngrusak para pangeran lan rakyat. Ing taun 1204, Paus Innocent III njupuk saka Peter II, raja Arragon, sumpah kang nggumunaké kaya ing ngisor iki: ‘Aku, Peter, rajané wong Arragon, ngakoni lan janji bakal tansah setya lan manut marang gustiku, Paus Innocent, marang para penggantosé kang Katulik, lan marang Gréja Roma, lan kanthi setya njaga kratonku ana ing sangisoring pamirengé, mbéla iman Katulik, lan nganiaya kebejatan bidah.’—John Dowling, *The History of Romanism*, b. 5, ch. 6, sec. 55. Iki selaras karo tuntutan ngenani kakuwasaning paus Roma ‘yèn sah tumrap dhèwèké kanggo nurunaké para kaisar’ lan ‘yèn dhèwèké bisa mbébasaké para kawula saka kasetyané marang para panguwasa kang ora adil.’—Mosheim, b. 3, cent. 11, pt. 2, ch. 2, sec. 9, cathetan 17.”

“Lan kudu dielingi, iku dadi gumunggungé Roma yèn dhèwèké ora tau owah. Prinsip-prinsipé Gregory VII lan Innocent III isih tetep dadi prinsip-prinsip Gréja Katulik Roma. Lan manawa waé dhèwèké nduwèni kakuwatané, dhèwèké mesthi bakal nindakaké iku kanthi kekuwatan lan semangat sing padha gedhéné kaya ing abad-abad kapungkur. Wong-wong Protestan sathithik banget mangertèni apa sing lagi ditindakaké nalika padha ngusulaké nampa pitulungané Roma ing pakaryan ngluhuraké dina Minggu. Nalika padha ngupaya kanthi temenan kanggo kasampurnaning ancasé, Roma lagi nyasaraké ancas kanggo netepaké manèh kakuwatané, kanggo ngrebut manèh kaluhuran panguwasané sing wis ilang. Manawa prinsip iku wis sapisan ditetepaké ing Amérika Sarékat yèn gréja kena nggunakaké utawa nguwasani kakuwatan nagara; yèn pangibadah agama bisa dipaksa lumantar angger-angger sipil; cekaké, yèn panguwasa gréja lan nagara kudu nguwasani batin, mula kamenangan Roma ing nagara iki wis mesthi.”

“Pangandikané Allah wis maringi pepéling bab bebaya sing lagi nyedhak; menawa iki ora digatèkké, jagad Protestan bakal mangertèni apa satemené ancas-ancasing Roma, nanging mung nalika wis kasep kanggo oncat saka jebakan mau. Dhèwèké kanthi meneng-meneng lagi tuwuh ing kakuwasan. Piulang-piulangé lagi ngetokaké pangaribawané ana ing balé-balé législatif, ing gréja-gréja, lan ing atié manungsa. Dhèwèké lagi numpuk bangunan-bangunané sing luhur lan kukuh, ana ing papan-papan sing ndhelik, ing kono panganiaya-panganiyané biyèn bakal dibalèni manèh. Kanthi licik lan tanpa dicurugai, dhèwèké lagi nguwatké pasukan-pasukané kanggo nglantaraké ancasé dhéwé nalika tekan wektuné kanggo nyerang. Sakabèhé sing dikarepaké mung papan sing nguntungaké, lan iki wis lagi diwènèhké marang dhèwèké. Kita bakal enggal weruh lan bakal ngrasakaké apa ancasé unsur Roma iku. Sapa waé sing pracaya lan

mituhu marang pangandikané Allah, merga saka kuwi bakal nandhang cela lan panganiaya.” The Great Controversy, 580, 581.

Ing taun 2016 Trump kapilih, banjur para globalis kang diwakili déning Biden nyolong pemilihan taun 2020, nanging prakara iku mung diakoni déning wong-wong sing nduwèni paningal 20/20. Ing ayat telulas Donald Trump “m bali” ing taun 2024, kanthi kakuwatan luwih gedhé tinimbang sadurungé, lan wiwit nyepakaké jaman emas uga perang Panium ing ayat limalas. Banjur Leo sang paus rawuh kanggo netepaké wahyu iku ing taun 2025, paus katelu kang ana gandhèngané karo telung peperangan ing ayat sepuluh nganti limalas, lan uga karo telung présidhèn saka peperangan-peperangan iku. Paus lan présidhèn sing kapisan lan katelu dianggep konservatif, déné paus lan présidhèn sing ana ing tengah iku para globalis. Aliansi kapisan iku ndhelik, sing pungkasan iku kabuka, amarga ing ayat patbelas iku digambaraké minangka pralambang kang netepaké wahyu lahiriah saka ramalan-ramalan bab dina-dina wekasan.

Ing tanggal 31 Desember 2023 pakaryané malaékat kapisan, kados dene diprelambangaké déning pakaryané dhawuh kapisan, wiwit nglebetaké dhasar. Ujian dhasar mau ana ing pitakon apa William Miller leres utawa klentu ing panitené yèn Roma iku sing netepaké wahyu ing ayat kaping patbelas. Panitené Miller ngenani Roma minangka pralambang sing netepaké wahyu kenabian tumrap dina-dina wekasan, ing sawenèh babagan, iku minangka salah siji saka sakabèhé kayektèn dhasar Miller sing paling wigati. Kados pundi Miller dumugi marang sawenèh pangertosan mung bisa dipundherek saka panganggé logika sing wus kasucekaké tumrap jaman lan kaanané, nanging ana sawenèh panemon kenabiané kang nduwèni paseksi sing cetha sanget ngenani sebabé piyambakipun dumugi marang pangertosan mau. Pangertosané sing paling dhasar yaiku panitené yèn Roma iku sing netepaké wahyu.

Miller kanthi langsung neksèni kepriyé panjenengané nelusuri kanggo mangertèni apa kang “dicabut” ing kitab Daniel. Panjenengané ora mung nandhesaké ing ngendi panjenengané nemu wangsulane, nanging uga ngandharaké rasa bungahé nalika panjenengané nemokaké musthika kang wus suwé digolèki. Apollos Hale nyathet sawijining komentar adhedhasar tulisan-tulisané Miller dhéwé, lan ing pethikan ing ngisor iki Hale lagi njlentrehaké kepriyé Miller dadi sawijining murid ing bab ramalan. Miller, minangka utusan pepadhang kang kabukak segelé ing taun 1798, iku tuladha suci tumrap wong-wong kang déning Daniel sinebut “wong wicaksana” kang “mangertèni” nalika kitab iku “kabukak segelé.” Paseksèné Miller bab kepriyé panjenengané katuntun mlebu ing pangajab Kitab Suci iku minangka tuladha kang disengaja déning Panjenengané Kang ngwasani samubarang. Gatekna tuwuh-kembangé Miller, awit panjenengané iku tuladha wong wicaksana kang mangertèni tambahing kawruh, sanajan wong-wong iku, kaya déné Miller, metu saka pepetenging kaluputan.

“Ing sasi Mèi, 1816, aku katuntun marang pangrasa kaluputan, lan dhuh, betapa nggegirisi kang ngebaki nyawaku! Aku nganti lali mangan. Langit katon kaya tembaga, lan bumi kaya wesi. Kaya mangkono aku lumaku nganti Oktober, nalika Gusti Allah

mbikak mripatku; lan dhuh, nyawaku, Juruwilujeng kang kaya apa kang banjur daktmokake ana ing Gusti Yesus! Dosa-dosaku tumiba saka nyawaku kaya beban kang kabucal; lan banjur, betapa cethané Kitab Suci tumrap aku! Kabèh iku ngandika bab Gusti Yesus; Panjenengané ana ing saben kaca lan saben larik. Dhuh, kuwi dina kang kebak kabungahan! Aku kepéngin enggal mulih menyang swarga; Gusti Yesus iku samubarang tumrap aku, lan aku ngira yèn aku bisa ndadèkaké saben wong liya weruh Panjenengané kaya aku ndeleng Panjenengané, nanging aku klèru.

“Sajeroning rolas taun aku dadi sawijining deist, aku maca sakèhé sajarah sing bisa daktmokaké; nanging saiki aku tresna marang Kitab Suci. Kitab iku mulang bab Gusti Yesus! Nanging isih ana akèh pérangan saka Kitab Suci sing peteng tumrap aku. Ing taun 1818 utawa 19, nalika guneman karo sawijining kanca sing dakparani, lan sing wus wanuh lan naté krungu aku guneman nalika aku isih dadi deist, dhèwèké takon, kanthi cara sing cukup teges tegesé, ‘Apa panemumu bab ayat iki, lan ayat kuwi?’ kang nuding marang ayat-ayat lawas sing dakwujudi nalika aku dadi deist. Aku mangerti apa sing dikarepaké, lan mangsuli—Menawa kowé gelem maringi aku wektu, aku bakal kandha apa tegesé. ‘Pira suwéné wektu sing kokkarepaké?’ Aku ora ngerti, nanging bakal dakandharaké, mangsuliku, amarga aku ora bisa pracaya yèn Gusti Allah wis maringi sawijining wahyu sing ora bisa dimangertèni. Sawisé kuwi aku netepaké arep nyinau Kitab Suciku, kanthi pracaya yèn aku bisa nemokaké apa sing dimaksud déning Roh Suci. Nanging sanalika aku wus netepaké pepénginan iki, ana pikiran teka marang aku—‘Upama kowé nemokaké sawijining pérangan sing ora bisa kokmangertèni, apa sing bakal koklakoni?’”

“Cara nyinaoni Kitab Suci kaya mangkéné banjur lumebu ing pikiranku:—Aku bakal njupuk tembung-tembung saka ayat-ayat kaya mengkono, banjur nelusuri ing saindhenging Kitab Suci, lan kanthi cara iki nemokake tegesé. Aku nduwèni Cruden’s Concordance, [dituku ing taun 1798] kang miturut panemuku iku sing paling becik ing donya; mula aku njupuk buku iku lan Kitab Suciku, banjur lungguh ing méjaku, lan ora maca apa-apa liyané, kajaba sathithik koran, awit aku wis mantep arep mangertèni apa tegesé Kitab Suciku. Aku miwiti saka Purwaning Dumadi, lan maca terus alon-alon; lan nalika aku tekan sawijining ayat kang ora bisa dakmangertèni, aku nelusuri saindhenging Kitab Suci kanggo nemokake apa tegesé. Sawisé aku ngrampungé Kitab Suci kanthi cara iki, O, saresmi lan saagemilang apa kayektèn iku katon! Aku nemokake apa kang wis dakwartakaké marang kowé. Aku dadi yakin yèn pitung mangsa iku pungkasané ana ing taun 1843. Banjur aku tekan marang 2300 dina; iku nuntun aku marang kasimpulan kang padha; nanging aku babar pisan ora nduwèni pikiran kanggo nemokake kapan Sang Juru Slamet rawuh, lan aku ora bisa pracaya marang iku; nanging pepadhang iku nyamber aku kanthi banget kuwaté nganti aku ora ngerti apa kang kudu daklakoni. Saiki, pikirku, aku kudu nganggo pacul lan tali kendhali; aku ora bakal mlaku luwih rikat tinimbang Kitab Suci, lan aku uga ora bakal ketinggalan saka iku. Apa waé kang diwulangaké déning Kitab Suci, aku bakal tetep nyekel iku. Nanging isih ana sawetara ayat kang ora bisa dakmangertèni.”

“Mangkono tumrap cara umume piyambakipun nyinau Kitab Suci. Ing kalodhangan sanès piyambakipun ngandharaken caranipun netepaken tegesipun teks ing ngajeng kita—tegesipun ‘kang saben dinten.’ ‘Aku terus maca,’ pangandikanipun, ‘lan ora bisa manggihaken kasus sanès ing ngendi tembung punika kapanggih, kajawi wonten ing Daniel. Banjur aku njupuk tembung-tembung ingkang gegandhengan kaliyan punika, “ngilangake.” “Panjenengane bakal ngilangake kang saben dinten,” “wiwit nalika kang saben dinten bakal kaicalake,” lan sanès-sanèsipun. Aku terus maca, lan nyangka yèn aku ora bakal manggih pepadhang tumrap teks punika; ing wekasan aku tumeka ing 2 Tesalonika 2:7, 8. “Amarga rahasyaning duraka iku wus tumindak, mung wong kang saiki ngalang-alangi iku bakal ngalang-alangi, nganti dheweke kaical saka ing dalan, lan banjur si duraka iku bakal kawehaké,” lan sanès-sanèsipun. Lan nalika aku wus tumeka ing teks punika, O, cetha lan mulya sanget kayekten punika katingal! Punika ana! punika ‘kang saben dinten!’ Lah, sapunika, punapa ingkang dipunmaksud déning Paulus kanthi “wong kang saiki ngalang-alangi,” utawi nyegah? Kanthi “wong dosa,” lan “si duraka,” ingkang dipunmaksud inggih punika Kepausan. Lah, punapa ingkang nyegah Kepausan supados boten kawedhar? Yaiku Paganisme; mila, “kang saben dinten” mesthi tegesipun Paganisme.” Apollos Hale, *The Second Advent Manual*, 66.

Cathetan bab tuntunan pangayoman ilahi ing panalitènipun Miller, lumantar sarana manungsa lan uga sarana Ilahi, kapacak wonten ing sajarahipun. Kancanipun ingkang sampun dangu nyurung piyambakipun, lan pikiran-pikiran ingkang tumeka dhateng piyambakipun punika dados swaraning malaékat Gabriel, ingkang déning Sister White dipunwastani “line upon line” minangka malaékat ingkang bola-bali nekani Miller. Piyambakipun ngenali pitung wekdal punika minangka panemuan kapisanipun, lajeng ngenali 2,300 punika minangka seksi kaping kalih tumrap pitung wekdal punika, amargi kekalihipun sami pungkasan ing taun 1843, (miturut kapitadosan wiwitanipun). Kalih wangsit punika dados panemuan alpha lan omega-ning piyambakipun, lan ing salebeting sesambetan wangsit kaliyan Miller, kalih punika nandhesaken kalepatan ingkang badhé dipunbeneraken déning Samuel Snow lumantar pesen Tangiha Tengah Wengi ingkang miwiti “gerakan sasi kapitu.” Gerakan Tangiha Tengah Wengi punika dados “gerakan sasi kapitu” nalika medal saking rapat kemah Exeter, awit punika ngenali rawhipun Gusti ing dinten kaping sedasa saking sasi kapitu, ingkang ing taun 1844 tiba ing tanggal 22 Oktober.

Kasalahan kang ngasilaké panguwasahé malaékat kapindho dilambangaké déning pangerten wiwitané Miller yèn pitu mangsa lan 2.300 taun iku rampung bebarengan ing taun 1843. Ing pethikan iku, piwulang sabanjuré kang dirembug yaiku kepriyé Miller banjur bisa ngenali Roma minangka pralambang kang netepaké sesanti mau. Para guru sajarah Advent ngidentifikasi yèn kabèh pangerten profetiké William Miller dhedhasar marang panjenengané ngenali ana rong kakuwasan kang ndadèkaké karusakan. Panjenengané mangertèni yèn rong kakuwasan kang ndadèkaké karusakan iku yaiku Roma pagan lan Roma kepausan, lan panjenengané ndeleng rong kakuwasan mau ing 2 Tesalonika nalika panjenengané wiwit mangertèni yèn “saben dina” ing kitab Daniel iku Roma pagan. Saben model profetik kang diajokaké déning Miller, kang miturut pawartosé Sister White marang kita kaping pirang-pirang diparani déning para malaékat, dhedhasar marang pangertené yèn

Roma netepaké sesanti mau. Saben siji!

Wiwit tanggal 31 Desember 2023, Sanga singa saka taler Yehuda wus mbikak meteré Wahyu Yesus Kristus. Wiwit nalika iku, ujian dhasar wis diwiwiti, lan tekan pungkasané nalika paus kapisan saka Amerika Serikat miwiti pamaréntahané ing tanggal 8 Mei 2025. Ing wektu iku, ujian Bait Suci diwiwiti.

Kita badhé nerusaké prakara-prakara punika wonten ing artikel salajengipun lan migunakaké “250” taun minangka paseksi kanggé nyengkuyung idhidentifikasi kita bilih ujian dhasar punika sampun rampung kaliyan paus ingkang sapunika.